

Les del **Ciques** Jardí Botànic Històric

identificació

Família **Cicadàcies**

Ciques

Cycas revoluta

Castellà: cica, sagú de Japón

Francès: sagou du Japon,
sagoutier

Anglès : sago-palm

Origen: Xina, Japó i Formosa.

localització

Comarca: Barcelonès

Municipi: Barcelona

Indret: Jardí Botànic Històric, a
mà dreta de la plaça de
l'entrada.

dimensions i descripció

Alçada:	de 0,50 m a 2,30 m
Perímetre del tronc:	de 0,79 m a 1,02 m
Diàmetre màxim de la capçada:	de 2,00 m a 3,20 m

Es tracta d'una magnífica col·lecció amb 8 exemplars principals, de diferents alçades i edats, que formen un bonic conjunt. El més alt fa 2,30 m i cal destacar-ne un que té una bifurcació a 80 cm de la base, fet molt poc habitual, i que es dona de vegades en exemplars de molta edat.

singularitat

El principal motiu de singularitat és el valor de l'esplèndid conjunt. La seva situació privilegiada, a la gran plaça de l'entrada del jardí, amb l'edifici del Palau Nacional al fons, els dona també un notable valor paisatgístic.

història

Parcs i Jardins va donar aquest grup de ciques al Jardí Botànic durant la dècada dels 50 del segle XX, per col·laborar en l'obertura al públic del jardí, on han viscut des d'aleshores.

característiques morfològiques

Les ciques són plantes dioiques (peus masculins i femenins separats), exòtiques i amb aspecte de palmera petita (solen fer entre un i tres metres). Tenen el **tronc** columnar, revestit sovint per la base de les fulles i rarament ramificat. Les **fulles** són grans i molt vistoses, de color verd groguenc brillant i situades en forma de roseta a la part alta del tronc. Floreixen a finals de primavera, amb **flors** grans i tonalitats que van del groc al bru. Les plantes masculines produeixen grans cons allargats que contenen el pol·len; les femenines un grup de fulles fèrtils. Les llavors de les ciques són verinoses.

fulles

floració

característiques ecofisiològiques

Són de creixement lent i llarga vida (poden viure uns quants segles i se'n coneix algun exemplar mil·lenari). Resisteixen bé períodes de sequera i temperatures baixes. Tenen preferència pels llocs assolellats i terres ben drenades. Necessiten una certa protecció del vent. Actualment, si no fos pel seu important ús en jardineria, es podrien considerar en perill d'extinció.

utilització i curiositats

Conreades en jardineria, tenen un gran valor ornamental com a planta tant d'interior com d'exterior en parcs i jardins. La seva llarga supervivència i bona adaptació en ambients diversos les converteix en objecte d'estudi de processos com la fotosíntesi, l'intercanvi de gasos, l'absorció de nitrogen, etc. De la medul·la de la tija se n'obté una fècula: el sagú, utilitzat com a font d'hidrats de carboni en l'alimentació d'alguns pobles. Les ciques són plantes molt antigues, autèntics fòssils vivents, amb més de 250 milions d'anys d'existència. Van tenir la màxima expansió durant el mesozoic, coincidint amb el domini dels grans dinosaures, dels quals van ser una font d'alimentació molt important. El nom del gènere prové del grec *kykas*, que vol dir palmera petita per la seva semblança amb aquestes plantes.

Dins un jardí senyorial (fragment)

*Plau-me avançar per un jardí desert
quan creix l'ombra dels arbres gegantina
vegent sota el ramatge que s'inclina
com lluny blaveja l'horitzó entrobert,
I plau-me omplir la quietud obscura
de mon cor, amb la triple majestat
de la història, de l'art i la natura.*

Miquel Costa i Llobera

Àrea metropolitana de Barcelona
Mancomunitat de municipis

Coordinació i textos
Servei de Promoció i Conservació
Lurdes Planes i Sant-romà, geògrafa

Disseny gràfic
Oficina de Disseny
Laura Pons i Margarita Tur

Fotografia
Ernest Costa i Savoia
Ramon Torres
Dibuix ploma
Agnès Perelló